

میشم سلیمانی

کماکان بسیاری از کشورهای جهان تلاش می کنند تا مساله مسلمانان روهینگیا در میانمار را نادیده بگیرند. این نادیده گرفتن حتی در میان همسایگان نزدیکی که هم مرز با میانمار هستند نیز به آسانی قابل مشاهده است. پیش نویس بیانیه نهایی نشست سران کشورهای جنوب شرقی آسیا (آسه آن) که به دست روتیزر رسیده نشان می دهد که در این بیانیه هیچ اشاره‌ای به حمله نظامیان میانمار به مسلمانان روهینگیا در استان راخین این کشور نشده است. این در حالی است که اقدام ارتش میانمار از سوی سازمان ملل متحد یک پاکسازی قومی شناخته می‌شود. در یک بند از این بیانیه که روز دوشنبه روتیزر آن را منتشر کرد تنها بر اهمیت کمک‌های بشردوستانه برای قربانیان بلایای طبیعی در ویتنام و جنگ اخیر ارتش فیلیپین با ترور بست‌ها و مردم آسیب دیده بر اثر این جنگ و همچنین جامع آسیب دیده در استان راخین میانمار تأکید شده است. این بیانیه توسط فیلیپین، رئیس دورای سازمان همکاری‌های آسه آن، رهبر کنونی میانمار انگ سان سوچی، تنظیم شده است. کشورها خواسته تا از طرح آن جلوگیری کنند. حکومت عمدتا بودایی میانمار، قوم مسلمان روهینگیا را مهاجر تائگونین یا «... هجران‌نفر از مردم این قوم به بنگلادش فرار کردند تا بتوانند به یک پناهگاه در اردو گاههای پناهجویی که در مرز میان بنگلادش و میانمار ساخته شده است پناه ببرند. در حال حاضر وضعیت قوم روهینگیا

خشم افکار عمومی در بسیاری از کشورهای جهان را برانگیخته است. افکار عمومی بیش از هر چیز از انگ‌سان این ظلم قرار گرفته است و به همین دلیل در سال ۱۹۹۱ نیز جایزه صلح نوبل را دریافت کرد اما و تاکنون هیچ یک از اقدامات نظامی در میانمار را محکوم نکرده است. در ماه سپتامبر آنتونیو گوترش، دبیر کل سازمان ملل متحد برحان در استان راخین میانمار را یک پاکسازی قومیتی دانست. با این وجود بعضی از اعضای کشورهای آسه آن به ویژه مالزی که اکثریتی مسلمان دارد، نگرانی خود در این خصوص را ابراز کرده اند اما به نظر می‌رسد با توجه به اصل عدم دخالت کشورهای عضو در امور داخلی سایر کشورها این موضوع به راحتی در این اجلاس گم‌گذاشته شده است. در ماه سپتامبر، مالزی در بیانیه‌ای موضع وزاری خارج‌جه کشورهای عضو آسه‌ان در راستای عدم شناسایی مردم راخین به عنوان یک جامعه آسیب دیده را رد کرد. سوچی در سخنان خود پس از ورود به مانیل هیچ اشاره‌ای به بحران در کشورش نکرد و این در حالی است که او در سال ۱۹۹۹ هنگامی که کشورش به دست فرماندهان نظامی اداره می‌شد از اصل عدم مداخله کشورهای رهبران سازمان روز دوشنبه در جلسه عمومی که در مانیل بر گزار شد بک دیگر را ملاقات کردند. پیش نویس از یک سوی مانیل تهیه شده است هیچ گونه جزئیاتی از وضعیت مسلمانان در شمال استان راخین ازیم نمی دهد یا از اصطلاح روهینگیا برای اقلیت مسلمان تحت تعقیب ارتش میانمار استفاده نمی کند. چرا که به نظر می‌رسد رهبر کنونی میانمار انگ سان سوچی از رهبران سایر کشورها خواسته تا از طرح آن جلوگیری کنند. حکومت عمدتا بودایی میانمار، قوم مسلمان روهینگیا را مهاجر تائگونین یا «... هجران‌نفر از مردم این قوم به بنگلادش فرار کردند تا بتوانند به یک پناهگاه در اردو گاههای پناهجویی که در مرز میان بنگلادش و میانمار ساخته شده است پناه ببرند. در حال حاضر وضعیت قوم روهینگیا

نویل گرفت حالا متهم اصلی وقایع اخیر و پاکسازی قومی در میانمار است. او که همواره کشورهای زیادی را به دلیل نادیده گرفتن شرایط حاکم بر کشورش متهم می کرد، حالا این اتهام به سوی خودش نشانه گرفته شده است. سوچی که اکنون رهبری کشورش را برعهده گرفته است سایر کشورهای عضو امجبور کرده است تا بحران داخلی در کشورش را نادیده بگیرند و هیچ سخنی در خصوص بحران مردم روهینگیا به میان نیاید. او در حالی به جلسه سران کشورهای عضو حاضر شد که نه تنها آنها را به دلیل سکوت کردن در برابر این جنایت محکوم نکرد بلکه با حضور آرام و بی‌سرو صدای خود از اقدام آنها نیز تشکر کرد. دیوید متیسون، یکی از محققان سابق در حوزه حقوق بشر که اکنون به صورت یک تحلیلگر مستقل در میانمار حضور دارد، گفت: نشست‌های آسه آن برای پاسخ‌های سیاسی به مسائل مهم حقوق بشری که بر کل منطقه تأثیر می‌گذارد، طراحی نشده‌اند. در حال حاضر دولت سوچی از این وضعیت وسنتی که بر آسه آن حاکم است در راستای منافع خود استفاده کرده است. اما هرچقدر کشورهای عضو آسه آن بخواهند این بحران را نادیده بگیرند اما تاکنون در این بحران سدها نفر جان خود را از دست داده‌اند و بازماندگان این سرکوب، تجاوز و تراندازی سربازان میانماری و مساللم مذهبی مسلمانان روهینگیا را مجبور کرده‌است تا منطقه‌ای را که مسلمانان این قوم در آن زندگی می‌کردند، ترک کنند. سوچی که خود روزی رهبری مبارزه غیر خشونت‌آمیز برای رسیدن به دموکراسی و حقوق بشر در میانمار را برعهده داشت حالا برای دفاع از مسلمانان روهینگیا در زیرمجموعه دولتی که او مسوولیت آن را برعهده دارد هیچ اقدامی صورت نداده است. سوچی در یک سخنرانی در ماه سپتامبر از جامعه بین‌المللی درخواست صبر کرد و گفت که پناهندگان بخشی از بحران هستند و برای اینکه مسوولیت خود را در این راستا کاهش دهد، اعلام کرد که بیش از نیمی از روستاهای مربوط به مسلمانان روهینگیا سالم است و هنوز نابود نشده‌اند.

هر چند ارتش مسوولیت کامل این اوضاع را برعهده گرفته و مدعی است در پاسخ به عملیاتی‌هایی که مردم روهینگیا علیه ارتش انجام داده‌اند، دست به این اقدام زده

بی توجهی سران آسه آن به بحران میانمار با اشاره انگ سان سوچی

مسلمانان روهینگیا را نادیده بگیرد

پاکسازی قومی

دفتر نخست وزیری بریتانیا روز گذشته اعلام کرد که به نظر می‌رسد اقدامات نیروهای نظامی در میانمار علیه مردم روهینگیا به مانند یک پاکسازی قومی است. سخنگوی ترزا می، نخست‌وزیر این کشور گفت: ما از خشونت‌های غیرانسانی که در استان راخین در حال وقوع است به شدت ناامید شده‌ایم. وی افزود: این یک بحران بزرگ حقوق بشری است که توسط ارتش میانمار به وجود آمده است. به نظر می‌رسد یک پاکسازی نژادی است.

است و حتی برخی نیز مدعی هستند که پایان دادن به این موضوع در اختیار انگ سان سوچی نیست اما دولت سوچی از فعالیت‌های ارتش حمایت کرده و هیچ‌گونه اعتراضی نسبت به آن صورت نگرفته است. همچنین هنگامی که شورای امنیت سازمان ملل متحد در هفته گذشته برای میانمار تشکیل جلسه داد تا طی بیانیه‌ای خواستار توقف خشونت بیش از حد نظامیان میانمار علیه مسلمانان روهینگیا شود، دفتر انگ سان سوچی این بیانیه را مایه تأسف خواند. از همین رو چین نیز به عنوان عضو شورای امنیت سازمان ملل به دلیل اصل عدم مداخله در مسائل داخلی کشورها این بیانیه را رد کرد و اجازه تصویب آن را در جلسه شورای امنیت نداد و دولت میانمار نیز این اقدام چین را ستایش کرد. با این وجود گفتنی است که اصل عدم دخالت در مسائل داخلی کشورها یکی از پایه‌های سنتی کشورهای عضو آسه آن است که اکنون پنج‌همین سال تأسیس خود را جشن می‌گیرد.

هنوز مشخص نیست به طور دقیق چه نکاتی در جلسات روزنی سران کشورهای عضو میانمار مطرح خواهد شد اما مدیر بخش همکاری‌های سیاسی و امنیتی آسه آن وزارت امور خارجه اندونزی به خبرگزاری اسوشیتد پرس گفت که دولت وی در این نشست، بحران مسلمانان روهینگیا را پیگیری خواهد کرد و در این باره افزود: ما نمی‌توانیم در برابر این بحران سکوت کنیم چرا که ما باید به آنها کمک کنیم.

همچنین هری روکو، سخنگوی رودریگو دوتو تره رئیس‌جمهور فیلیپین روز دوشنبه اعلام کرد: میانمار اجازه بازگشت مسلمانان روهینگیا به خانه‌های‌شان را خواهد داد. براساس گزارش «نیشنل تایمز»، سخنگوی رودریگو دوتو تره طی یک نشست مطبوعاتی در ماه سپتامبر از جامعه بین‌المللی درخواست صبر کرد و گفت که پناهندگان بخشی از بحران هستند و برای اینکه مسوولیت خود را در این راستا کاهش دهد، اعلام کرد که بیش از نیمی از روستاهای مربوط به مسلمانان روهینگیا سالم است و هنوز نابود نشده‌اند.

هر چند ارتش مسوولیت کامل این اوضاع را برعهده گرفته و مدعی است در پاسخ به عملیاتی‌هایی که مردم روهینگیا علیه ارتش انجام داده‌اند، دست به این اقدام زده

ادامه تغییر ترکیب جمعیت «دره اردن»

گروه جهان از ارتش رژیم صهیونیستی در اقدامی تازه، چندین خانواده فلسطینی را با استفاده از یک فرمان نظامی، از مناطق مسکونی در شمال دره اردن، در سرزمین‌های اشغالی کرانه باختری رود اردن، از خانه‌های خود اخراج کرده است. به‌نوشته خبرگزاری اتانولی، بیش از ۳۰ خانوار فلسطینی، از ساکنان روستاهای منطقه شمال دره اردن، روز دوم نوامبر (۱۲ روز پیش) یک نامه از سوی ارتش اسرائیل دریافت کرده‌اند که در آن نوشته است ۸ روز فرصت دارند تا خانه‌های خود را ترک کنند. بر اساس این فرمان قرار است تمام خانه‌های روستاهای فلسطینی در این منطقه تخریب شود. مهدی درافعه، از اعضای شورای منطقه دره اردن که خبرگزاری اتانولی می‌گوید: «این دستور دست کم ۲۰۰ فلسطینی از جمله ۴۵ زن و ۶۰ کودک را تحت تأثیر قرار می‌دهد.» رژیم اسرائیل، پیش از این اعلام کرده است حتی اگر از کل سرزمین‌های کرانه باختری عقب‌نشینی کند، حاضر به تخلیه دره اردن نخواهد شد. به نظر می‌رسد تلاش‌های جدید ارتش رژیم صهیونیستی در راستای استمرار تغییر اجباری نسبت جمعیتی این منطقه باشد. به‌نوشته روزنامه هآرتس، بیش از ۳۰۰ فلسطینی که برای دهه‌ها در این منطقه زندگی کرده‌اند، با این دستور نظامی مجبور به ترک خانه‌های خود می‌شوند. به نوشته این روزنامه این نخستین بار است که بر اساس یک دستور ارتش، فلسطینی‌های ساکن مناطق کرانه باختری مجبور به ترک خانه‌های خود می‌شوند. به گفته این رسانه اسرائیلی، دستور ارتش رژیم صهیونیستی برانجام تغییرات جمعیتی در این منطقه است. در نتیجه فلسطینیان در سرایه‌های موقت در این منطقه زندگی می‌کنند. منطقه دره اردن، از جمله مناطقی است که بر اساس توافق‌های اسلو در حوزه سرزمین‌های «بند C» کرانه باختری می‌کنند. منطقه دره اردن، از کنترل امنیتی و مدیریت آن کاملاً در اختیار دولت اسرائیل قرار دارد. به‌نوشته هآرتس، اغلب ساکنین روستاهایی که ارتش اسرائیل دستور تخلیه آنها را داده است، دامداران فلسطینی هستند و ۵۵ هکتار از زمین‌ها با رسما متعلق به خودشان یا کلیسای کاتولیک است. این دامداران فلسطینی بیش از ۴۰۰۰ گوسفند، ۲۰۰ شتر و ۶۰۰ گا و در این زمین‌ها دارند.

جهان

سئوزه روز

استاندارد چند گانه امریکا این بار در «مانیل» به چشم آمد

حقوق بشر، حلقه مفقود دیدار ترامپ-دوتر ته

تضاد جدی میان نقش ترامپ رییس‌جمهور و ترامپ به عنوان یک معامله‌گر املاک ایجاد کرده بود. گفته می‌شود در جلسه خصوصی که میان ترامپ و دوتر ته بر گزار شد، دونالد ترامپ به همراه شریک خود در برج ۱۵۰ میلیون دلاری لوکس ۵۷ طبقه در مانیل به این جلسه آمد. پیش از جلسه دوجانبه میان دوتر ته و ترامپ آنها در جمع خبرنگاران تشریفات اولیه را به جا آوردند و به خصوص عکاس‌ها سعی کردند لحظه دیدار آنها و حاشیه‌های آن را به ثبت برسانند. ترامپ به خبرنگاران گفت: ما ملاقات خوبی با هم داشتیم و رهبری آقای دوتر ته را جلاس سران را مورد تحسین خود قرار می‌دهم و در شامی که مهمان ایشان بودم، توانستم مجموعه‌ای از نمایش‌های فرهنگی را مشاهده کنم و این بسیار عالی بود. به محض آنکه خبرنگاران تلاش کردند از ترامپ در مورد بحث حقوق بشر پرسند دوتر ته به سرعت تلاش کرد مانع از این اقدام شود و گفت: این جلسه یک کنفرانس خبری نیست بلکه ما اکنون در یک جلسه دوجانبه حضور داریم. وی در ادامه خبرنگاران را جاسوس خواند. نیروهای امنیتی نیز تلاش کردند تا به خبرنگاران حمله‌ور شوند و در نهایت آنها را از اتاق خارج کردند اما پیش از اینکه روزنامه‌نگاران از اتاق خارج شوند ترامپ خنده‌ای از سر ضایات کرد. سخنگوی دوتر ته گفت: آقای ترامپ در جلسه تقریبا ۴۰ دقیقه در تفرقاتی‌های خود در خصوص تعرفه خودروهای امریکایی صحبت کرده است. همچنین دوتر ته از همکاری نیروهای امریکایی برای مبارزه با نیروهای داعش در جنوب فیلیپین تشکر کرد. در عین حال هم‌زمان با دیدار میان دوتر ته و ترامپ در خیابان‌های مانیل سدها نفر از معترضان به حضور ترامپ در خاک فیلیپین جلوی سفارت امریکا رفتند و با نیروهای ضدشورش درگیر شدند. معترضان پوسترهای ضد امریکایی که در آنها ترسیم شده به شکل هیتلر کشیده شده بود در دست داشتند. این افراد در نهایت با حمله‌های پلیس ضدشورش از محل پرانکته شدند.

کتاب

آنچه گذشت

بخش دوم پس از شکست در انتخابات جورج بوش مرا به صرف همبرگر دعوت کرد

نویسنده: هیلاری کلینتون

مترجم: مریم منطقی

او به عنوان قهرمان حقوق مدنی و عضو کنگره، گفته که رییس‌جمهور منتخب به دلیل شواهدی دل بر دخالت روسیه در انتخابات، شروع نیست. دیگر اعضای کنگره هم به جان پیوسته‌اند و همراه او رییس‌جمهور جدید را تفرقه‌انداز می‌دانند و او را یکوت کرده‌اند. بسیاری از دوستان نزدیک و حامیان من هم، مصر بودند در خانه بمانم.

دوستانم می‌دانستند نشستن بر سکویی که دونالد ترامپ قرار است روی آن به عنوان فرمانده کل قوا در چهار سال آینده، شوگند یاد کنند قدر دشوار و تماشای صحنه تحلیت تا او تا چه اندازه در مذاک است. برای روی نندادن این اتفاق، سر سخته مبارزه انتخاباتی کرده بودم. باور داشتم که او به مایه خطری بنده و آشکار برای کشور و جهان است. حالا بدترین اتفاق ممکن روی داده بود و او قرار بود برای به دست گرفتن ریام امور رئیس شوگند یاد کند. با مبارزات انتخاباتی ناچوانمردانه‌ای که ترامپ راه انداخته بود اگر می‌رفتم، امکان نشدند و شنیدن فریاد «دستگیرش کنید!» هم وجود داشت. با تمام اینها، هنوز خودم را موفقم می‌دانستم. اینجا انتقال مسالمت‌آمیز قدرت، از دیرباز یکی از مهم‌ترین رسوم کشور ما بوده است. من به امید اینکه کشورهای دیگری هم از شیوه ما پیروی کنند، در سفرهایی که به عنوان وزیر امور خارجه به سراسر دنیا داشتم‌ام آن را تبلیغ کرده‌ام. اگر از امضای تفاهنامه یا بنگلادش شروع می‌کردم، به نظر می‌رفت. من و بیل مساله را با خانواده‌های بوش و کارتر در میان گذاشتم و نظر شان را در این مورد جویا شدیم. جرج و جیمی جزو نخستین افرادی بودند که پس از انتخابات با من تماس گرفتند و این براریم. بسیار بارزش بود. جرج تنها نفری دقیقه پس از پایان سخنرانی پذیرش شکست در انتخابات تلفن زد و با بزرگوار ی پشت خط منتظر ماند تا اعضای ستاد و حامیانم را برای آخرین بار در آغوش بکشم.

او هنگام گفت‌وگوی تلفنی پیشنهاد داد در نخستین فرصت برای خوردن همبرگر قرار ی بگذاریم و به گمانم این روشی نگرانی‌م‌دبرای گفتن «حال تومی فمهم» و جرج جیمی هر دو که می‌کردند که خود را مقابل کشور به اب و آتش زند چه حسی دارد. جیمی هم گزندگی شکست را چشیده بود. کمی در این باره با جیمی درد دل کردیم. گفتیم: «جیمی این بدترین اتفاقی بود که می‌تونست بیفته»

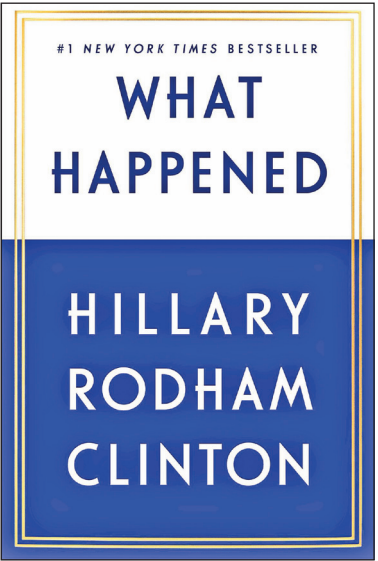
«بله هیلاری، همین طوره»

بر کسی پوشیده نبود که این دو رییس‌جمهور اسبق امریکا هوادار دونالد ترامپ نیستند. ترامپ مخصوصا به برادر جرج، یعنی جپ حفا کرده بود. با این اوصاف آیا آنها به مراسم آغاز می‌رفتند؟ بله همین. انگیزه لازم را برایم فراهم کرد. من و بیل هم می‌رفتیم. اینکه شوه که من روز بیستم را نویه در استانه ورودی عمارت کنگره، منتظر اعلام نایم بودم. راه درازی پیموه بودم. حالا چند گام دیگر هم باید می‌داشتم. بازوی صهیونیستی، چهارشنبه هفته گذشته اعلام کرده بود که قبل از آن را گرفته و از آن سر قدرانی برای بودنش در کارنم، فیلدر نفس عصبی کشیدیم و با کسادترین لیجندتی که می‌توانستیم روی صورت بنشانیم از در گذشتیم. روی سکو هم را جویا شده بودیم. چنان گرم صحبت بودیم که گویی آن هم، روزی مثل بقیه روزها بود. جرج و لوراما را از اخبار سلامتی والدین جرج یعنی پدر و باربارا باخبر کردند. هر دو از بیمارستان به سر می‌رفتند و حالا خوشحالی کردیم و صبح و سالم بودند. همچنان که منتظر ورود رییس‌جمهور منتخب بودیم، خیالم به بیست و چهار سال پیش بر کشیده

خبر

مصاحبه حریری قانع کننده نبود

پرامون مساله آزادی وی یا گروگان بودن در دست سعودی‌ها یا تریدها دربار تحت فشار بودن برای استغفایش به عنوان بخشی از استراتژی بزرگ تر سعودی‌ها برای افزایش فشار بر ایران به عنوان رقیب منطقه‌ای آنها را از بین برد.» در ادامه این گزارش آمده است: «کسانی که درباره وضعیت حریری در تریدن و سولاتی داشتند بعید است که با مصاحبه شب گذشته وی با شبکه حزب حامی عربستان وی در لبنان قانع شده باشند، آن هم با وجود مجری‌ای که پایبند به اصول و خط مشی سعودی است.»

روز خارق العاده‌ای که بیل به عنوان رییس‌جمهور برای نخستین بار مراسم تحلیف به جا آورد. آن روز باید برای جرج پدر و باربارا روز سختی بوده باشد. اما آن دو به طرز غریبی با ما مهربان بودند. رییس‌جمهور سابق املامی در اتاق بیضی کاخ سفید برای بیل گذاشته بود. آن نامه یکی از دلنشین‌ترین و مبین پرستانه‌ترین چیزهایی است که تا به امروز خوانده‌ام. او نوشته بود: «هوفقیت توموروز، موفقیت کشور ما است. با همه توان حمایت می‌کنم.» هشت سال پیش ما هم تلاش کردیم همین مهربانی را در حق جرج پسر و لارا وار داریم. در این لحظه‌ای می‌کردم چنین رویکردی نسبت به رییس‌جمهور جدید هم داشته باشم. همان طوری که در سخنرانی پذیرش شکستم آوردم او و اشیسته ذهنی باز و فرصتی برای رهبری است. به الگو هم فکر کردم که در سال ۲۰۰۱ با وجود کسب آرای بیشتر از جرج بوش با خویشتنداری در مراسم تحلیف او حاضر بودم. پنج نفر از اعضای دادگاه عالی درباره نتیجه آن انتخابات تصمیم گرفتند. تحمیلش باید و خوشنکات بوده باشد. انگار مرور رنج و شکست‌های انتخابات گذشته را به عنوان سرگرمی جدیدی برای خود ایجاد کرده بودم. جان ادامز، دومین رییس‌جمهور کشور ما و نخستین کسی بود که در سال ۱۸۰۰ از توماس جفرسون شکست خورد و با خفت از کاخ سفید رانده شد. هر چند ۲۵ سال بعد انتخاب شدن پسرش یعنی جان کویینسی جبران مافات کرد. در سال ۱۹۷۲ از جرج مک گاوردن ۴۹ ایالت از ۵۰ ایالت، نتیجه را به ریچارد نیکسون واگذار کرد. من و بیل در ستاد انتخاباتی مک گاوردن سخت کار کرده بودیم و خاطراتی فراموش‌شدنی از آن شکست داریم. یاد ویلیام هوارد تافت به‌خیر که تدی روزولت، مسیب پیروز و کش از انتخابات شد. چهار سال بعد تدی روزولت به این نتیجه رسید که تافت به عنوان رییس‌جمهور عملکرد چشمگیری نداشته و از آن پس خودش به عنوان کاندیدای حزب سوم وارد شد و رای‌ها را شکست اما و دروا و ویلسون پیروز شد. حتماً از دره‌هده بوده است. بعد بیل به آرتجم زد و به زمان تولد باراک در گذشتیم. خانواده‌های ما و بیلزن مقابل مان بودند. اوامار داخل لیموزین ریاست‌جمهوری، یک مردی مجسم کردم که بخشی از شهنش را با ادعای کتاب درباره حمل فلول باراک به دست آورد و او را نامهم کرد که امریکایی نیست. گاه در طول مراسم آن روز با میشل نگاه می‌کردیم که معنایش این بود: «بلورت میشه!» هشت سال پیش در روز تحلیف باراک که هوا بسیار سرد بود، سرمان پر از طرح و نقشه و برنامه‌های سرپناه‌های امروز تنها به حفظ ظاهر و تمام کردن کارمان قفر می‌کردیم. سرانجام رییس‌جمهور منتخب از راه رسید. دونالد ترامپ از سال‌های دور می‌شناختم اما هرگز فکرش را هم نمی‌کردم که در او روزی روی له‌های مقابل عمارت کنگره بایستد و به عنوان رییس‌جمهور امریکا تحلیف به جا آورد.